

**Вченому секретарю спеціалізованої вченої
Ради Д 61.051.07 в ДВНЗ «Ужгородський
національний університет»
доценту Фрідманському Р.М.**

ВІДГУК

**офіційного опонента на дисертаційну роботу Кашки Вячеслава
Вячеславовича на тему « Доступ до публічної інформації в органах
прокуратури: адміністративно-правовий аспект», поданої на здобуття
наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12 .00.07 –
адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право**

Дисертація Кашки Вячеслава Вячеславовича «Доступ до публічної інформації в органах прокуратури: адміністративно-правовий аспект» присвячена комплексному дослідженню адміністративно-правового забезпечення доступу до публічної інформації в органах прокуратури.

Приєднуючись до аргументації дисертанта щодо **актуальності теми** дослідження вважаємо за необхідне відзначити, що в науці про прокурорську діяльність інформатизація визначена як один із провідних аспектів наукового інтересу стосовно вирішення прикладних проблем організації та управління в прокуратурі України для підвищення ефективності її діяльності через удосконалення інформаційного забезпечення. Реформування прокуратури України зумовило необхідність перегляду засад її діяльності з урахування європейських стандартів щодо доступу до публічної інформації.

Значний внесок у дослідження історії та сучасного стану перспектив розвитку вітчизняної прокуратури внесли Ю.Грошевий, В.Долежан, В.Зеленецький, М.Косюта, О.Михайленко, М.Руденко, В.Сухонос, В.Тацій та інші. Однак проблематика адміністративно-правового забезпечення доступу до публічної інформації в органах прокуратури не дістала належного наукового

висвітлення, що і зумовило вибір аспірантом теми дослідження та її актуальність.

Мету та завдання дослідження автор визначає з глибоким розумінням проблемної ситуації, вдалою теоретико-методологічною постановкою завдань щодо вивчення стану адміністративно-правового забезпечення доступу до публічної інформації в органах прокуратури; розробці пропозицій щодо формування його ефективного механізму і вироблені на основі цього пропозицій, спрямованих на вдосконалення законодавства в даній сфері; аналізу вітчизняних, зарубіжних наукових, довідкових, навчальних та інших джерел.

Виходячи із викладеного, є підстави підтвердити актуальність і обґрунтований вибір теми дослідження, достатньо аргументоване визначення мети, завдань, предмету та методологічних засад дослідження, досить вдале визначення і опрацювання проблемної ситуації, розкриття складових елементів її змісту, слушність пропозицій щодо шляхів розв'язання проблем в контексті реалізації Пріоритетних напрямів розвитку правової науки на 2016-2020 роки, затверджених Постановою Загальних зборів Національної академії правових наук України від 3 березня 2016 року та Стратегії розвитку інформаційного суспільства в Україні, схваленої Кабінетом Міністрів України 15 травня 2013 року.

Викладений у дисертації матеріал й основна частина висновків, положень та рекомендацій в достатній мірі обґрунтовані.

Заслужовують на підтримку основна частина визначених аспірантом висновків та положень, винесених на захист. Зокрема, визначаючи теоретико-методологічні підходи до пізнання сутності адміністративно-правового забезпечення доступу до публічної інформації в органах прокуратури, удосконалення інформаційного забезпечення та організаційної діяльності органів прокуратури, автором дослідження:

- визначено стратегію розвитку інформаційної діяльності органів прокуратури України, які включають: принципи інформаційної діяльності та неухильне їх дотримання; адміністративно-правовий механізм забезпечення

доступу до інформації та напрями його удосконалення; суб'єктів доступу до інформації на напрями забезпечення їх доступу до інформації;

- сформульовано стратегію розвитку інформаційної діяльності органів прокуратури України спрямовану на максимально-припустиме інформування держави, суспільства, громадян в частині змісту та результатів виконання обов'язків та повноважень цих органів;

- розроблено поняття доступу до публічної інформації в органах прокуратури, під яким слід розуміти законодавчо визначений механізм реалізації конституційного права громадян, суспільства та органів держави вільно отримувати в органах прокуратури та їх посадових осіб, законодавчо визначену інформацію в усній, письмовій формі чи на електронних носіях;

- визначено причини та шляхи вирішення проблем неефективного контролю в органах прокуратури щодо своєчасного і повного забезпечення доступу до публічної інформації, а саме: неправомірне віднесення публічної інформації до інформації з обмеженим доступом; неналежне виконання розпорядниками вимог Закону України «Про доступ до публічної інформації» стосовно оприлюднення інформації про свою діяльність; недовіра населення до органів влади; політичні уподобання; надання відповіді розпорядником не по суті;

- на основі аналізу чинного законодавства та практики його застосування пропонується пункт 1 статті 6 Закону України «Про прокуратуру» викласти в такій редакції «Органи прокуратури постійно інформують державу, суспільство, та громадян про свою діяльність у будь-який спосіб в засобах масової інформації»;

Удосконалено:

- наукові положення щодо розуміння адміністративно-правового механізму забезпечення доступу до публічної інформації в органах прокуратури;

- наукові підходи до системи елементів адміністративно-правового забезпечення доступу до публічної інформації в діяльності органів прокуратури,

до яких належать об'єкт, суб'єкти, засоби здійснення та адміністративно-правові відносини;

- наукову концепцію режиму таємності в органах прокуратури, під яким запропоновано розуміти систему встановлених законодавством України правил забезпечення обмежень обігу в роботі органів прокуратури таємної інформації, яка отримана ними чи утворена в процесі професійної та службової діяльності.

Дістали подальшого розвитку:

- наукові положення щодо розуміння міжнародно-правових стандартів забезпечення захисту прав і свобод людини стосовно доступу до інформації, якою володіють органи прокуратури та адаптації їх до вітчизняного законодавства;

- загальнотеоретичні положення, що визначають зміст права на доступ до інформації про діяльність органів прокуратури та його взаємозв'язок і співвідношення з іншими правами суб'єкта інформаційних правовідносин;

- наукові підходи до визначення ознак, поняття та основних засад інформаційного забезпечення діяльності органів прокуратури, а також щодо кваліфікації режимів забезпечення доступу до публічної інформації в органах прокуратури;

- ідея про те, що прокуратура як державний орган репрезентує та захищає інтереси людей, суспільства і держави, отже за своєю концептуальною суттю, важний в ієрархії цілей та завдань прокуратури є саме забезпечення доступу до публічної інформації.

Повнота викладу положень дисертації в роботах, опублікованих автором. Висновки та положення дисертаційного дослідження підтверджені репрезентивним аналізом 220 джерел. Основні висновки та положення дисертаційного дослідження пройшли адаптацію при обговоренні на 8 всеукраїнських та міжнародних науково-практичних конференціях, опубліковано у 7 наукових фахових виданнях, із них 2 – у зарубіжних виданнях.

Таким чином, є підстави підтвердити теоретичну і праксеологічну значимість отриманих результатів для **подальших наукових досліджень в**

частині основних засад адміністративно-правового регулювання доступу до публічної інформації в органах прокуратури, подальшого дослідження проблем визначення місця і ролі органів прокуратури у системі захисту прав і свобод людини і громадянина, їх взаємодії з органами публічної адміністрації; у **навчальному процесі** – при підготовці навчальних програм, підручників та навчальних посібників.

Структура дисертації в цілому є логічною і послідовною, складається із вступу, 3 розділів, які поділяються на 9 підрозділів, висновків, списку використаних джерел (240 найменувань). Загальний обсяг роботи відповідає вимогам ВАК України і складає 190 сторінок, де послідовно розробляються і обґрунтовуються основні напрями розв’язання встановлених проблем.

Автореферат та публікації відтворюють основні положення дисертації, оформлення автореферату і дисертації відповідає встановленим вимогам.

Позитивно оцінюючи рівень виконання дисертаційного дослідження, відзначаючи його наукову новизну, теоретичну і практичну значимість його результатів для науковців та практичних працівників органів прокуратури, необхідно відмітити, що дисертаційна **робота Кашки В.В. не позбавлена певних недоліків та дискусійних положень. Зокрема:**

1. У першому розділі дисертант розкриває принцип гласності у діяльності органів прокуратури. Доцільно було, на нашу думку, більш конкретно деталізувати презумпцію обмеження принципу гласності діяльності органів прокуратури.

2. У третьому розділі дисертант характеризує режими доступу до публічної інформації в органах прокуратури приділяючи увагу інформації з обмеженим доступом. Доцільно було дати класифікацію: закритий доступ, обмежений доступ, процесуальний доступ, повний(загальний) доступ.

3. При аналізі поняття адміністративно - правового забезпечення доступу до публічної інформації, потребує більш точного з’ясування різниці між публічною та відкритою інформацією.

Загальний висновок по дисертації. Поряд з визначенням, слід наголосити, що висловлені зауваження є в значній мірі дискусійними або стосуються певних технічних зауважень, які не впливають на загальну позитивну оцінку наукової новизни, теоретичної і практичної значимості дисертаційного дослідження. Його зміст та науковий стиль викладення матеріалу свідчить про наявність у здобувача наукового ступеня глибоких загальнотеоретичних і праксеологічних знань.

Відповідно, у нас є всі підстави зробити висновки про те, що представлена до захисту дисертація **Кашки Вячеслава Вячеславовича за темою «Доступ до публічної інформації в органах прокуратури: адміністративно-правові засади»** є актуальною, репрезентивною, а судячи із попередніх публікацій дисертанта і самостійною роботою, виконаною на належному теоретико-методологічному рівні. Робота відповідає вимогам пунктів 9,11,12 Порядку присудження наукових ступенів і присвоєння вченого звання старшого наукового співробітника, затвердженого Постановою КМУ від 24.07.2013 р. № 567, а її автор Кашка В.А. - на основі публічного захисту дисертації, заслуговує на присудження наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право.

Офіційний опонент:

**Доктор юридичних наук, професор,
головний науковий співробітник НДЛ
Державного науково-дослідного інституту
МВС України**

В.М.Попович

Підпис Поповича В.М. підтверджую:

**Вчений секретар Державного науково-дослідного
Інституту МВС України**